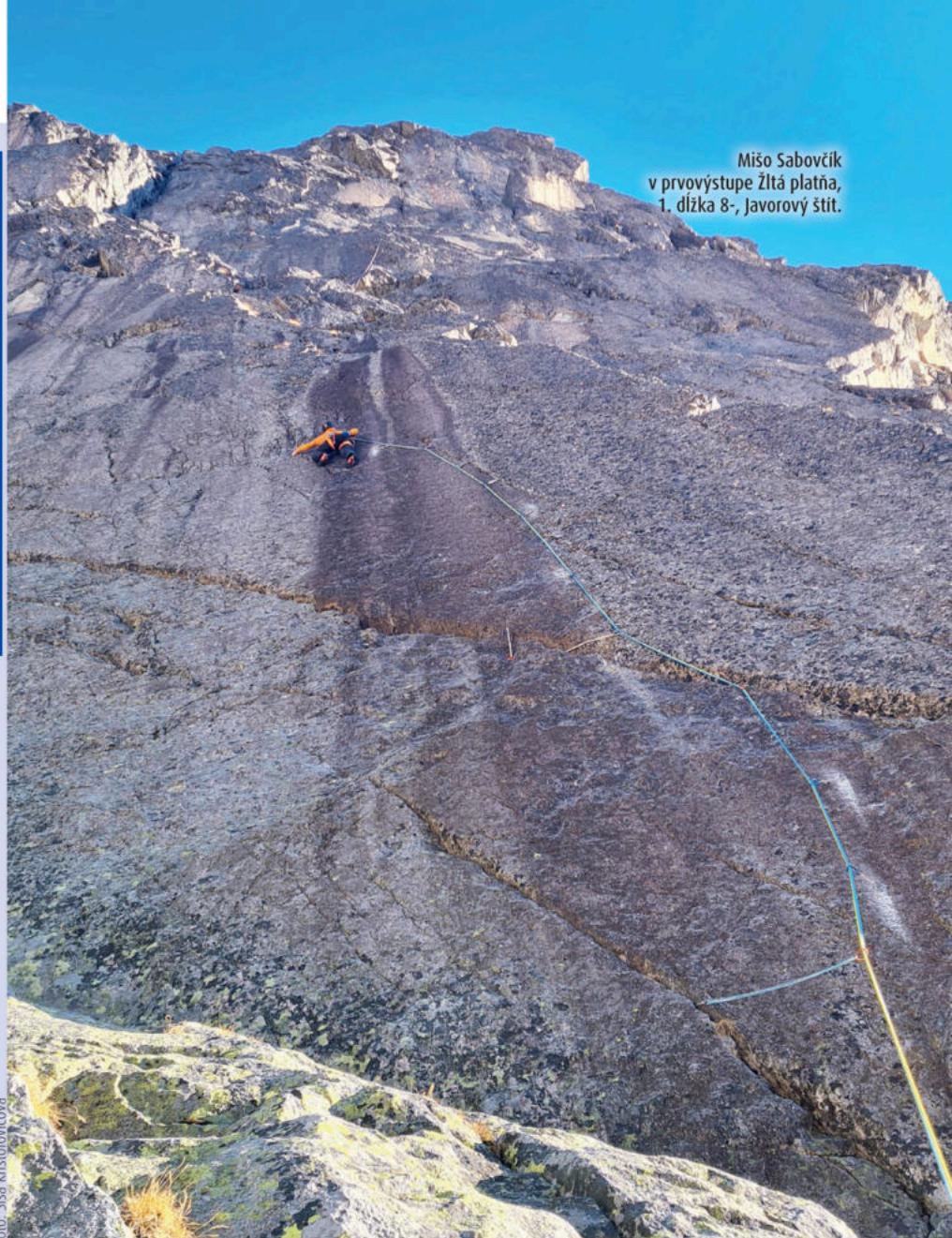

Hodnotiť letnú tatranskú sezónu je veru nelahlá úloha. Asi ako keď chcem navariť niečo skvelé, no pri pohľade do takmer práznej chladničky nájdem len tovary po záruke, pootvorené, alebo pári takých, čo za niečo stoja, ale hlad nezasýtia. Z toho kráľovská večera ako v minulosti asi nebude...

Tento rok sa nenesol v znamení extrémne zlého počasia ani obmedzení počas leta. V Tatrách bolo vidno kopec ľudí ozdobených karabínami či lanami na batohoch. Hold, sociálne siete určujú nové trendy, kde byť lezcom je „in“, no napriek tomu sa sotva môžeme pýšiť niečím zásadným. Česť výnimkám!

Hádam sa tá kvantita časom pretransformuje aj do kvality.

Podme teda na to, čo nového pribudlo. Nová cesta v JV-V stene Lomnického štítu s príjemným nástupom z lanovky na Skalnaté pleso vznikla z dielne dvojice Martin Varga a Peter Cipka. Ako píše Martin: „V lete 2021 sa nám podarilo spraviť a RP preliezť novú cestu v JV-V stene Lomičáku. Aj keď sa stena zdá „vypredaná“, ako sa hovorí, kto hľadá, nájde. V ceste sú tri ľahšie lezecké dĺžky. Nepríjemný previs za VIII-, pekná platňa VIII a krátka stienka za VII-, odistené nitmi (S2). Ostatné dĺžky sú klasické tatranské, odistené friendami (R3). Všetky standy sú na nitoch. Cestou sa dá zlaniť, no je potrebné doniesť si

Tatranské leto

Kupola, 100 rokov JAMES-u, 7+ A2-3,
11. - 12. 8. 2021, 19 hod., 320 m,
M. Mrovčák, I. Pap, M. Sabovčík.

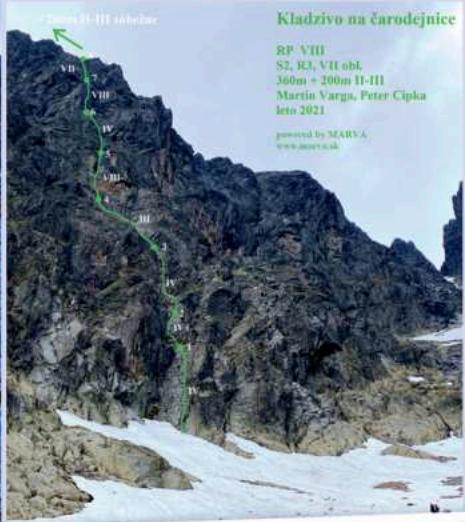

foto: Igor Pap

foto: Martin Varga

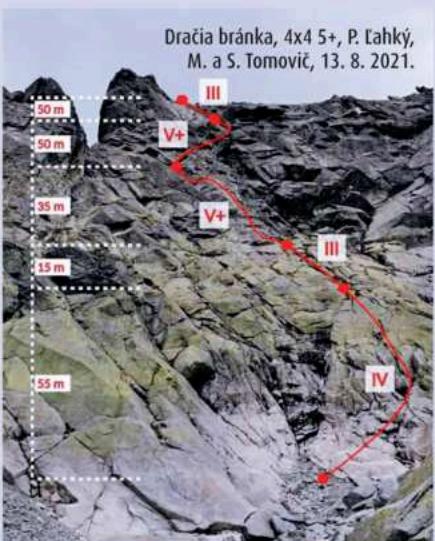
Peter Cipka v klúčovej platni cesty
Kladzivo na čarodejnici 8, Lomnický štít.

lanovice/mailonky. Cestá má 360 m – 8 dĺžok, plus 200 m za II – III súbežne na vrchol. Nie je to športová cesta ako na Ostrve, no vyznávači „tatranizmu“, odborníci na lišajník a špecialisti na občas lámavú skalu si prídú na svoje. Do cesty je potrebná sada friendov, aj micro.“

Ďalšia zaujímavá cesta bola dokončená po vyše 30 rokoch v SV stene Kupoly. Igor Pap dotiahol do svojho projektu z 80. rokov Spišiakov Miša Sabovčíka a Mira Mrovčáka. Chlapcom sa podarilo cestu po 2 dňoch a 1 bivaku dokončiť. 100 rokov JAMES-u obťažnosti 7+ A2-3.

Línia poskytuje lezenie v kvalitnej skale a je horúcim kandidátom na voľný prelez vysokej stupnice obťažnosti v serióznej stene.

Pevne verím, že tu mladšia generácia silných skalných lezcov ukáže svoje kvality a opäť posunie latku tatranského lezenia o trošku vyššie.

Miško sa koncom jesene ešte presunul na JZ stenu Javorového štítu, kde sa mu spolu so Stanom Filkorom a Sisou Krištofovčovou podarilo vytýčiť novú líniu v peknej skale obťažnosti zatiaľ 8 A0 s názvom Žltá platňa. Po kompletnej voľnej prelez sa ešte plánujú vrátiť.

Rovnako zaujímavo pôsobí nová línia od Lukáša Bullu z Nitry na Volovke. Smer našiel medzi Diretkami a čaká ešte na svoj voľný prelez od autora. Do tejto steny sa rovnako po desiatkach rokov vrátil nestarnúci a lezecou formou stále excelujúci Martin Medvíď z Bratislavы, aby spolu s Michalom Pleidelom oprášil svoj starý projekt kúsok od Eštoka – Janigu. Klúčová dĺžka bola zatiaľ prelezaná iba AF, no už teraz vieme, že obťažnosť bude dvojciferné číslo. Budúci rok sa hádam máme na čo tešiť.

Na ďalšom mieste, kde o pekné lezenie nie je nǔdza – vo východnej stene Ošarpancov, urobil Rado Staruch s pomocou Mateja Baláža a Marceley Kuníkovej predĺženie Spiaceho Jaguára. Líniu začal robiť ešte v roku 1993 Jaro Petrenčák, ktorý neskôr žiadal tragicky zahynul vo Vysokých Tatrách. Ako pišu autori: „V prvej rajbasovej dĺžke sa vymenili ručne vŕtané nity (obdiv za jeho výkon) a pribudli ďalšie dve. Kolmá dĺžka za 7+ a previsnutá s číslom 9-. Istenie je podobné ako v prvej, nity + zakladanie, RS2.“

Radovi za jeho neúnavnu snahu hľadať a vytvárať bezpečné, no predovšetkým krásne línie v tej najlepšej tatranskej žule patrí veľká vďaka.

V tej istej stene dvojica L. Turzák – J. Doubrava urobila 50 m dlhú líniu Padajte vľavo obťažnosti 6, R2. Hádajte, kde to asi tak je, pri ceste Spiaci jaguár? ☺

Ďalšia nezastaviteľná a právom legendárna tatranská dvojica Palo Jackovič a Miro Sim sa pustila do západnej steny Prostredného hrotu. Výsledkom je 6-dĺžková cesta Na pamiatku Jankovi Šimaliakovi, ktorý tragicky zahynul v SV stene Rumanovho štítu. Obťažnosť 7 A2/3. Tu už treba i jedničky skoby do slepých špráv.

Chlapom sa rovnako podaril prvovýstup Jackovič – Sim v severozápadnej stene Drobnej veže obťažnosti 5+ a na záver ešte vo východnej stene Ostrej veže pridali ďalšieho Jackoviča – Sima za 6+. S názvami ciest si hlava veľmi nelámu.

V juhozápadnej stene Kotlového štítu vznikla cesta Špatný spoj 6+ od K. Najmana a J. Macouna.

Pod Dračiu bránu si odbehli z THT Tomovičovci s Peťom Ľahkým a výsledkom je cesta 4x4 obťažnosti 5+.

Do málo navštievanej severnej steny Slavkovskej stráže sa pozreli P. Karmanec ▶

Peter Cipka a Martin Varga na vrchole Lomnického štítu, po prvom RP prelez cesty.

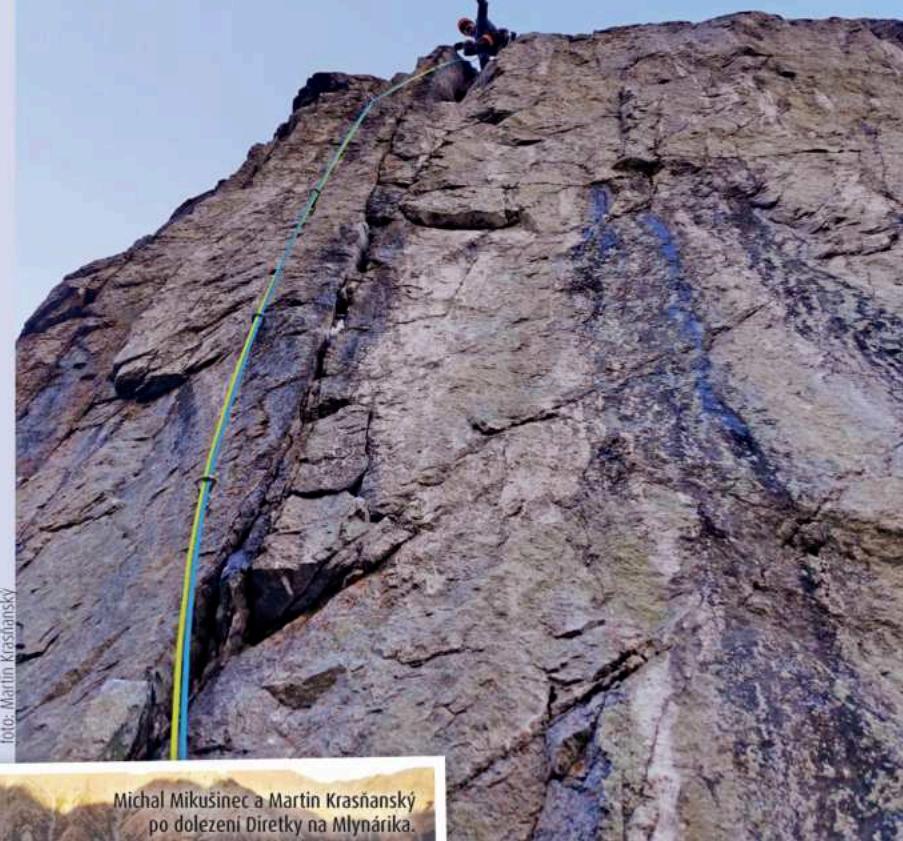

foto: Martin Varga

vysoké tatry

Mišo Mikušinec v ceste
Direkta 10- na Mlynáriku.

foto: Martin Krasňanský

Michal Mikušinec a Martin Krasňanský po doležení Direktky na Mlynáriku.

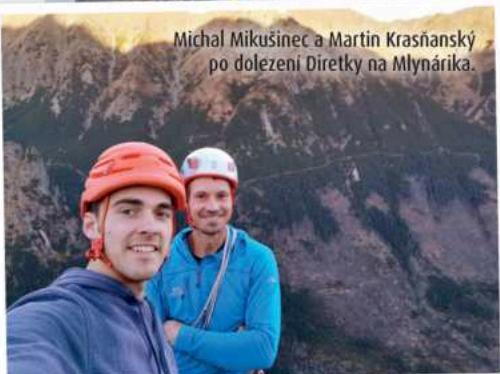

foto: Michal Mikušinec

a J. Dolinský. Ich Nedelňu vychádzku hodnotili 6+. Rovnako sa pozreli aj do východnej steny Gerlachovského štítu, kde urobili pravdepodobne prvovýstup Gerlachovský kút za 6. A na záver si ešte K. Zuzčinová s J. Dolinským pripomenuli Nežnú revolúciu novou cestou Zamáťová 5+ v juhozápadnej stene Štrbského štítu. Dôkaz, že aj v novembri vie byť krásne počasie na lezenie.

Veľmi populárnu sa vďaka slušnému odisteniu, peknej skale a prijemej klasifikácii stala cesta Človečina 5+ od Z. Božíkovej, M. Murára na Zadný Popradský zub.

Od Martina Murána vznikol aj „klettergarden“ Anjelský hang v Mlynickej doline s 12 jednodĺžkovými cestami a zopár viacdĺžkovými v obťažnostiach od 3+ po stupeň 6+. Väčšina ciest je odistená borhákmi, ale vlastné istenia sa odporúčajú.

Úplne inou kategóriou sú cesty od M. Pro nobisa. Na Huncovský štít vytvoril Pravú

Rado Staruch, Spiaci jaguár 9-, Ošarpance.

foto: Maťo Baláz

Martin Krasňanský a Jozef Krištoffy. Ich primárnym cieľom bolo preliezť volne špáru v 8. dĺžke štítovej steny. Po viacerých návštavách sa im podarilo preliezť celú líniu team PP. Pôvodnú hákovačku oklasifikovali stupňom 10-.

Mimoriadne suchá jeseň sa postarala aj o vyschnutie 5. dĺžky vo „Zvone“, ktorá sa kvôli jej častému zatekaniu lezie variantom Pachovcov zprava. Do nej zo zlanenia nastúpil Jozef Krištoffy s Tiborom Bellakom a prelezol ju PP za odhadovaných 10-. Prelez tejto jednotlivej dĺžky by mal nepochybne vyššiu hodnotu pri nástupe zo zeme a nie z vrcholu, v duchu tradícií v Tatrách. Pre ďalších lezcov takto vznikla výzva preliezť celú načrtnutú líniu cez Zvon, čo bude nesporne hodnotný výkon.

Michal Mikušinec 11. novembra zopakoval Direkту. Všetky dĺžky vylezol OS, FL a klúčová 8. dĺžka 10- išla na 2. pokus PP. Mišo potvrdil obťažnosť tejto cesty.

Ostáva dúfať, že ďalšia sezóna nám priniesie viac dobrých správ aj zo stien ako napríklad Galéria Ganku, Mlynár, Jariabková veža, severná stena Kežmaráku, kde je ešte stále čo objavovať a posúvať hranice tatranského lezenia. Veď pre skutočné dobrodružstvá netreba cestovať len za hranice republiky, ale predovšetkým za hranice svojich možností a obzorov.